

På rigsdagen fandt man det rimeligt, at der blev indrømmet aldersrentemodtagerne en sådan lempelse, men samtidig vedtog man for begge grupper af rentemodtagere at ændre lempelsen således, at den også kom til at gælde *ægtefællens indtægt* ved personligt arbejde.

Folkeforsikringslovens § 41, stk. 3, punkt 4, fik derved følgende ordlyd:

„a. Har en aldersrentemodtager eller dennes ægtefælle indtægt ved personligt arbejde, ses der heraf bort fra et beløb, der ialt svarer til halvdelen af rentens grundbeløb.

b. Har en invaliderentemodtager eller dennes ægtefælle indtægt ved personligt arbejde, ses der heraf bort fra et beløb, der ialt svarer til rentens grundbeløb.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *arbejds- og socialministeren*:

„Som det vil være det høje ting bekendt, kan en rentemodtager i dag efter folkeforsikringslovens almindelige regler altid have en indtægt op til halvdelen af rentens grundbeløb, uden at der af den grund sker nogen nedsættelse i hans rente eller dens tillæg.

For at søge at fastholde personer over 65 år på arbejdsmarkedet og derigennem bidrage til at øge produktionen stiller man forslag om, at aldersrentemodtagerne fremtidig skal kunne oppebære personlig arbejdsindtægt i større omfang end tidligere, uden at der sker fradrag i renten af denne grund.

Efter den foreslåede ændring af folkeforsikringslovens § 41, stk. 3, 4), vil en aldersrentemodtager således fremtidig udover anden indtægt op til det halve grundbeløb kunne have en personlig arbejdsindtægt svarende til halvt grundbeløb, uden at hans rente reduceres af den grund. Hvis hans indtægt udelukkende stammer fra personligt arbejde, kan han i alt have indtægt op til rentens grundbeløb uden at få fradrag i renten.“

Lovforslaget gav ved 1. behandling i folketinget anledning til nogen diskussion, bl. a. fordi det drejede sig om et enkelt af de mange problemer, som var taget op til overvejelse af folkeforsikringskommissionen, og fordi det kun havde interesse for en begrænset del af rentemodtagerne. Desuden skal nævnes, at *Kaj Andresen* (S) rejste spørgsmålet vedrørende hustruernes indtægt ved personligt arbejde. Fra kommunistisk side stillede *Ragnhild Andersen* krav om mere vidtgående foranstaltninger til fordel for rentemodtagerne.

Under sagens behandling i et folketingsudvalg enedes hele udvalget om at indstille lovforslaget til vedtagelse med den ovenfor omtalte ændring.